But if he said, 'Give'; we give

– אמר תנו נותנין

OVERVIEW¹

The גמרא inferred from the משנה of 'מני נשים נטי that if the husband said 'תנו', we give the גט to the woman. תוספות explains why the concerns, which are expressed elsewhere, regarding returning the גע to the woman, do not apply here.

asks: תוספות

ואם תאמר ואמאי לא פריך אהך מתניתין ליחוש שמא כתב ליתן בניסן כולי² And if you will say, why does not the גמרא ask on this מצא גיטי נשים of מצא גיטי, how can we return it to the woman, let us be concerned perhaps he wrote the גע to give it to her in ניסן, etc. and he actually gave it to her the following - תשרי

כדפריך אברייתא דלקמן בפרק קמא דבבא מציעא (דף יט,א) -As the גמרא in the first מסכת ב"מ asks of the following מצא גט וכו' of מצא גט וכו' Why did the משנה in ב"מ ask only on the ברייתא, but not on the משנה?

מוספות answers:

- ואומר רבינו יצחק דהא אמר תנו³ נותנין משמע שבא עכשיו לגרשה בגט זה And the י"ר explains that this inference, 'if he said תנו we give' her the גע, means that he is coming to divorce her now with this בי -

לפיכד ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל⁴ -Therefore (since he is divorcing her now with a predated גט), there is nothing to

be concerned about, as I explained previously -

דבכל גיטין שאין נותנין ביום הכתיבה קלא אית להו - דבכל For every גט which is not given to the woman in the day of its writing there is

² He wrote the ניסן in ניסן (with the intention of giving it to her then). The על was then lost and found (לזמן מרובה). The husband says give it to her (whether it means I want to divorce her now, or she was already divorced with this to [see footnote # 3]), but how can we do this perhaps the גם was given to her the ניסן date (or will be given to her now after the ניסן date), so really the woman became divorced in תשרי and until then the husband owned the פֿירות נכסי מלוג which he may have sold to customers. If we will return to her this ניסן dated גע, she will claim from the פֿירות all the פֿירות from ניסן; saying that they purchased it illegally since she was already divorced in ניסן; (as stated in the גיס). In fact it was a legal sale, since she was not divorced in ניסן, but in the following תשרי, [The term ליחוש here, does not mean perhaps the נא is predated, for it is obviously predated (it was found ליחוש); rather it means we should be concerned (ליחוש) that perhaps the בעל sold פירות in the interim and she will swindle the לקוחות from their rightful purchase.]

¹ See 'Overview' to the previous תוס' ד"ה הא וכו' ואפילו.

³ By saying משנה the implication is that he is giving her the משנה mow; if the משנה meant that we return the גני to her (for

⁵ A צדים is given in the presence of צדים who read the גע; when they see that it is predated they publicize it, so everyone should be aware.

publicity that a predated גט was given -

- רמסקי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך And the customers (who bought the פירי נכסי מלוג) have the proper presence of mind to tell the woman, 'bring us proof when the גם came into your possession'. This explains why the גמרא does not ask regarding the משנה
- אבל בברייתא דקתני בזמן שהבעל מודה ⁶ פירוש שממנה נפל סבורים לקוחות where it states, 'in the case where the husband admits', meaning that he admits that his wife lost the גט (she was already divorced), the לקוחות assume that since we return it to her -
- דבית דין מאמינים לו שמשנכתב בא לידה ^{7} וטעו טפי ולא יאמרו אייתי ראיה דבית דין מאמינים לו שמשנכתב בא לידה טפי ולא יאמרו אייתי ראיה believes the husband, that it came into her possession when he wrote it, so there is more chance that they will err, and will not say to the woman, bring proof when you actually received the גמרא Therefore the אמר מבר בניסן ולא נתן עד תשרי וכו' בניסן ולא נתן עד תשרי וכו' דלמא כתב בניסן ולא נתן עד תשרי וכו' -

מוספות asks:

- יאם תאמר והיכי רמי רבי זירא מברייתא אפילו לזמן מרובה לפירוש קמא ^{8} And if you will say how did ר"ז ask from the ברייתא on our משנה, assuming that the ברייתא means יחזיר, even לזמן מרובה, according to the first explanation (for is לאלתר) -
- הא לאלתר נמי איצטריך לאשמועינן דיחזיר למאן דאמר דיש לבעל פירות עד שעת נתינה But it is also necessary for the ברייתא to teach us יחזיר לאלתר according to the one who maintains that the husband has a right to the פירות נכסי מלוג , until the time of giving the גט, and the novelty is -

דלא חיישינן לשמא כתב בניסן כולי⁹ -

That we are not concerned for שמא כתב בניסן, etc. so how do we know that the ברייתא means יחזיר even יחזיר יחזיר?!

מוספות answers:

יש לומר דבנמצא לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דדלמא ביום שנכתב איירי -שמא כתב בניסן) we cannot ask this שמא כתב בניסן)

⁶ He is admitting to the woman who claims she lost the va after she was divorced in the past.

 $^{^{7}}$ See מהר"ם that actually we do not necessarily believe the husband that he divorced her already (see תוס' ד"ה on the 'עמוד ב'), rather we have him divorce her now, but the לקוחות may assume that we do believe him.

⁸ See previous תוס' ד"ה הא וכו' ואפילו [TIE footnote # 9]. ר' זירא (and רבה maintain that it is פשיטא that we return a גע which was found אלתר, therefore when the ברייתא states, מודה יחזיר לאשה, it must mean לזמן מרובה. See 'Thinking it over'.

 $^{^9}$ We are not concerned, for the אייתי will always say אייתי ראיה אימת מטא אייתי (not as we assumed in the הו"א).

לאלתר can perhaps mean that it was found on the day it was written, so there is no concern of a predated גע -

- אבל אי איירי לזמן מרובה אף על גב דכשתעבור שיירא ותשרה קרוי זמן מרובה However if it is לזמן, so even though a זמן מרובה can be the time it takes for a caravan to pass through and stop, which may also be ביום שנכתב -

- מכל מקום זמן מרובה משמע בכל ענין לא שנא באותו יום לא שנא אחר כמה ימים מכל מקום זמן מרובה Nevertheless כשתעבור שיירא means in any event, whether it is that day (וכו'), or whether after many days, therefore there is the question of שמא כתב בניסן וכו' – (לאלתר does not apply to האלתר) –

תוספות responds to an anticipated difficulty:

וכי פריך לקמן 10 ארבי ירמיה מאי למימרא -

And when the גמרא later asks on ר"י, 'what is this teaching us' -

- הוה מצי לשנויי דלא חיישינן לשמא כתב בניסן כולי

The גמרא could have answered, that the חידוש is that we are not concerned for 'שמא כתב בניסן וכו

: משעת חתימה משני משני למאן דאמר אין לבעל פירות משעת חתימה agave a better answer, which explains the מרא even according to the one who maintains that the husband has no פירות from the time the גט was signed.

SUMMARY

There is no concern of שמא כתב בניסן in the inference of the משנה that אם אם אם אם since it means that she is being divorced now, so there is a קול (since the date precedes the divorce), and the לקוחות will claim אייתי ראיה אימת מטא גיטך לידך.

THINKING IT OVER

תוספות asks on ר"ז according to the פי' קמא (that אלתר is לאלתר), that perhaps there is a שידוש even by לאלתר that we are not concerned for שמא כתב בניסן. Why is not the same question on רבה ^{14} !

 $^{^{10}}$ מנ,ב חס ב', ירמיה answered the contradiction between the מעניות that were it says יחזיר is in a case where the עדים said we only signed on one שטר with these names, therefore there can be no concern. The מרא asked, in that case it is obvious!

¹¹ The answer given was that we are not concerned that there might have been two written to two different families (with the same names) and signed by two different sets of עדים (with the same names).

¹² According to this מ"ד there is never a כתב בניסן וכו', since as soon as the גע is signed the בעל has no longer rights to the שמא כתב בניסן וכו'. So we could not say the חושש is we are not שמא כתב בניסן וכו' for שמא כתב בניסן וכו'.

¹³ See footnote # 8.

 $^{^{14}}$ See משה.